

TJEN FOLKET

Nr. 3, juni 1972. Utgitt av marxist-leninister i Statens Lånekasse.

HAUGESTAD OG FRONTEN MOT EEC.

I "EEC-nytt" nr. 9 som gis ut i forbindelse med aksjonsuka 1.-7. juni har Haugestad, daglig leder i Folkebevegelsen, skrevet en lederartikkel. Den handler ikke om situasjonen at regjeringas markedsmelding skal behandles i Stortinget 6.-7. juni, noe som blir den siste Stortingsbehandlingen av EEC-spørsmålet før folkeavstemningen. Den handler heller ikke om den tvers igjennom udemokratiske LO-kongressen som kommer sammen i disse dager, og som skal forsøke å utbre løgner om at medlemmene i norsk fagbevegelse støtter regjeringas EEC-politikk. Og den handler ikke om nødvendigheten av å samle store massedemonstrasjoner over hele landet på 7. juni.

Nei, Haugestad har tvert om funnet tida inne til å komme med det verste angrepet på marxist-leninister som hittil har kommet fra det hold. Under overskriften "Aftenposten og SUF - samme mål" følger han opp EEC-tilhengers angrep på grupper av EEC-motstandere.

I det siste har vi sett mange tendenser til at dette med å angripe bestemte grupper av EEC-motstandere er en bevisst taktikk fra tilhengers side. På den måten forsøker de å splitte opp fronten mot EEC, og få diskusjonen over på andre ting enn EEC-spørsmålet. Hvis de lykkes i denne taktikken, og får med seg ledende personer i Folkebevegelsen, kan det bare føre til at motstandsbevegelsen svekkes.

Det er viktig å se at dette er ikke bare et spørsmål for den gruppa som er angrepet. Det er i siste instans et spørsmål om liv eller død for fronten mot EEC. Dersom de ulike politiske gruppene som er EEC-motstandere skulle angripe hverandre og mistenkeliggjøre andre motstanderes motiver for å delta i kampen mot EEC, vil for det første samarbeidet mellom EEC-motstanderne bli vanskeligere, og for det andre vil hele fronten mot EEC bli mistenkeliggjort. Tvilere og andre usikre motstandere må jo begynne å tro at det er noe i det Aftenposten og Arbeiderbladet og alle de andre talerørene for EEC-tilhengerne sier.

Likevel er det positivt at det er omtrent umulig å finne medlemmer av Folkebevegelsen som forsvarer lederen i "EEC-nytt" nr. 9. Det er tydelig at dette ikke er Folkebevegelsens medlemmers linje for kampen mot EEC. Og det betyr at vi har et godt grunnlag for å rette på Haugestads politikk, slå tilbake EEC-tilhengers forsøk på å splitte fronten mot EEC, og utvikle enhet og slagkraft i kampen mot EEC i den viktige perioden som ligger framfor oss.

LO-KONGRESSEN - ASPENGRENS ALIBI.

LO-kongressen 2. og 3. juni er sammensatt for å gi Bratteli sjansen til å hevde at han har de fagorganiserte bak seg i EEC-saka. At kongressen vil gi et klart flertall for EEC er det ingen tvil om, i motsatt fall ville den aldri blitt sammenkalt. LO-ledelsen vil ikke ha uravstemning om EEC blant medlemmene, fordi de veit at det vil gi et klart nei til ledelsens EEC-politikk.

Men LO-kongressen vil på ingen måte gi uttrykk for de fagorganisertes syn. Denne kongressen er dobbelt udemokratisk. Representantene er valgt på en udemokratisk måte. Det er i praksis umulig for medlemmene å velge andre folk enn de som er håndplukket av sekretariatet. Dessuten er representantene valgt på et tidspunkt da EEC-saken ikke var så aktuell som i dag, og de fleste medlemmene aner vel knapt hvilket standpunkt "deres" representanter har til dette spørsmålet.

Vi tror ikke at denne kongressen vil ha stor betydning for utfallet av EEC-spørsmålet, men det er viktig at vi viser LO/AP-ledelsen at vi mener det alvorlig når vi sier vi vil kjempe mot EEC. Uravstemning i klubber, foreninger og forbund er bra. Utfallet her i Lånekassa viser at det store flertallet av de fagorganiserte er mot EEC, og slik har det også gått i de andre foreningene som har arrangert uravstemning.

Når regjeringa og EEC-tilhengerne tar i bruk statsapparatet til ensidig propaganda for EEC, er det nødvendig at vi også tar i bruk sterkere virkemidler som aktiviserer nye grupper av folket. Politiske streiker er et av de sterkeste kampmidlene arbeiderklassen har. Vi vil oppfordre alle til å gi sin fulle støtte til de streikene som vil bli arrangert i forbindelse med Stortingsbehandlingen av markedsmeldinga og LO-kongressen.

NÅ ER DET VEDTATT AT DE NESTE TO ÅRA BLIR ENDA MAGRERE FOR LØNNSTAKERNE.

Ja, for det er det lønnsoppgjøret i år betyr, slik som alle som var til stede på møtet i Tjenestemannslaget i Lånekassa om oppgjøret også ble overbevist om. Likevel ble forslaget vedtatt med knapt flertall i den foreningen her.

Årsaken til at forslaget likevel ble vedtatt, var vel i hovedsak to ting. For det første var det sikkert mange av medlemmene som ikke hadde klart for seg at forslaget virkelig var så elendig. Forbundsledelsen ser det som sin oppgave å propagandere for det framlagte resultatet for enhver pris, og det gjør de ved å gjenta og gjenta at det er et godt resultat, samtidig som de aktivt motarbeider alle forsøk på å rekne ut hva det virkelig betyr for den enkelte. Den andre grunnen til at mange stemte for, var solidaritet med de lavtlønte, at det ble sagt at dette forslaget hadde en "lavtlønnsprofil". Det hadde det kanskje, men bare slik at det var enda dårligere for midtgruppene. F.eks. er den eneste gruppa som overhodet fikk noe økning i realdisponibel inntekt blant de statsansatte, de som får to klasseopprykk. Og det gjelder 10% av de ansatte. Så å stemme ja til forslaget på dette grunnlaget var dessverre misforstått solidaritet.

Pampene fra Kartellet sa som sitt eneste forsvar for forslaget at det var det beste de kunne komme fram til innafor den økonomiske rammen de hadde. Hvor har de fått denne rammen fra? Er det medlemmene som har kommet fram til den ved å se på sine leveforhold?

Nei, de aller fleste medlemmene syntes rammen var elendig. Derimot holdt lønnsoppgjøret seg akkurat innafor den rammen på 6% som EEC-kommisjonen hadde satt opp som retningsgivende for lønnsøkninger innafor EEC. Det samme har "tilfeldigvis" skjedd i de andre søkerlanda. Det vil si at den rammen LO-ledelsen godtok er regjeringas ramme, som er tilpasset regjeringas EEC-politikk.

Men motstanden er økende. Ved forrige lønnsoppgjør var det 7-8 nei-stemmer her i Lånekassa, denne gangen var det 60.